

Izobrazba revirnega gozdarja

Posvetovanje – Postojna, 2. aprila 1993

GDK: 945.3:684

Sklepi in vtisi s posvetovanja

Zveza društev inženirjev in tehnikov gozdarstva in lesarstva Slovenije je 2. 4. 1993 organizirala že svoj drugi letošnji posvet. Temo posveta je izbral gozdarski odbor zaradi mnogih nedorečenosti pri oblikovanju prihodnje organiziranosti gozdarstva, ki bo, kot današnja, temeljila na čvrstem mozaiku gozdnih revirjev. Prizorišče vročega soočenja mnenj je bil tokrat Gozdarski šolski center v Postojni.

Referenti so bili izbrani tako, da bi pojasnili stališča države, srednje in visoke šole do srednjega poklicnega izobraževanja v gozdarstvu ter preverili to mnenje z izkušnjami iz gozdarske operative. Izoblikovalo se je dvoje stališč, ki jih lahko zelo poenostavljeno povzamemo z:

1) znanja gozdarskega tehnika so zadovoljiva osnova za revirnega gozdarja, potrebno pa jih je še izboljševati, nadgrajevati, izpopolnjevati in dodati še praktične izkušnje;

2) v gozdarsko srednjo šolo vstopajo čedalje slabši učenci (enako velja za fakulteto), na ravni revirja pa potrebujemo dobrega izvajalca dobro zamišljenih načrtov, ki je lahko edino inženir oziroma diplomirani inženir gozdarstva.

Razumljivo je, da so v razpravi mnogi povezovali ukinitev Gozdarske srednje šole s sprejetjem drugega stališča, čeprav je očitno, da so današnje težave te šole povezane z usodo vsega gozdarstva in ne le predvidene razmeroma skromne javne gozdarske službe, ki bo edina odjemalka revirnih gozdarjev.

ZDIT GL naj bi skrbela za izmenjavo mnenj in iskanje skupnih imenovalcev pri reševanju strokovnih vprašanj. Tokrat je skupni imenovalac dveurne razprave težko zapisati, razen nekaj splošnih deklaracij,

kot npr.: znanja ni nikoli premalo. Vseeno bom poskusil, torej:

1. znanja ni nikoli premalo. Vsi smo se strinjali, da so dela v revirju zahtevna in da višja izobrazba pomeni prednost;

2. za opredelitev potrebnih znanj in s tem tudi izobrazbe bo potrebno poznati zahtevnost del v bodočih revirjih in druge njihove značilnosti (tudi velikost je zelo važna). To bomo spoznali, ko bo postavljena nova organizacija. Povsem nejasna je tudi prihodnja vloga revirnih gozdarjev v odnosu do zasebnih lastnikov gozdov.

3. Nujno potrebno je nenehno dopolnilno izobraževanje revirnih gozdarjev (tudi tistih, ki so inženirji). V tem pogledu so gozdarske izobraževalne ustanove naredile premalo.

Mnogi so bili mnenja, da moramo v gozdarstvu ohraniti srednješolsko izobraževanje, tembolj zaradi trenutne velike krize gozdarstva. Pestrost profilov in oblik izobraževanja je pri tem kvečjem prednost, pri čemer je potrebno skrbeti (na srečo bodo za to poskrbeli lastniki gozdov) predvsem za racionalnost. Nerealni in oddaljeni cilji, katerih uresničljivost danes ni mogoče zanesljivo preveriti, imajo pa takoj pomembne materialne posledice, pri tem nikomur ne koristijo, razen nasprotnikom stroke.

Zaradi zahtevnosti gospodarjenja z gozdovi so potrebni kakovostni gozdarski kadri. Vzrok zahtevnosti je tudi večnamenska vloga gozda in njeno uresničevanje. Vendar je sklicevanje na večnamensko gospodarjenje z gozdovi lahko tudi dvorezno. Če je res, da je to načelo že nekaj desetletij med nami (prispevek v razpravi posvetovanja), pa se ni še nič spremenilo (sam dvomim v to), potem je mogoče to razložiti s povsem nasprotnih stališč: 1) inženirjev ne potrebujemo, saj v vseh teh letih, ko so imeli v

rokah prav vsa sredstva, niso uspeli z večnamenskim gospodarjenjem, ali pa²) inženirje je treba poslati v gozd in naj tam poprimejo za sekire in vejnike (že deset generacij inženirjev na fakulteti ni prijelo v roke motorne žage), ali pa 3) če ne bi imeli inženirjev, si večnamenskega gospodarjenja še izmislili ne bi (torej jih potrebujemo) – inženirje dajmo v revirje, pa se bo uredila še ta malenkost.

Razprava na posvetu je odprla več problemov, kot jih je rešila. Pokazala je tudi

na negotovost gozdarjev pri določevanju svojih lastnih potreb, vendar je to tudi razumljivo glede na vse spremembe, ki so v teku. ZDIT GL in Gozdarski šolski center sta kot soorganizatorja posveta vznemirila strokovno javnost in opozorila na problem, o katerem se je vse premalo govorilo, čeprav mnogi revirni gozdarji – tehnik – že pričenjajo živeti tako, kot da je eno izmed mnenj v razpravi že bilo soglasno sprejeto.

Dr. Boštjan Košir

GDK: 945.3.684

Revirni gozdar je ključen strokovnjak pri uresničevanju sonaravnega in večnamenskega gospodarjenja z gozdovi

Franc FERLIN*

Spoštovani predsednik, spoštovane udeležence in udeleženci posvetovanja, kolege in kolegi, lepo pozdravljeni v imenu Ministrstva za kmetijstvo in gozdarstvo, v imenu ministra dr. Osterca in v svojem imenu.

Ko smo prejšnji teden kritično razpravljali o t. i. strategiji razvoja slovenskih gozdov in gozdarstva, nismo posebej razmišljali, kdo, s kakšnim znanjem, izkušnjami in s kakšnimi sposobnostmi bo te naše usmeritve oziroma naš sistem zahtevnega sonaravnega, večnamenskega gospodarjenja lahko uresničeval.

Revirni gozdar je prav gotovo odločilen, rekel bi celo ključen, za uresničevanje takega zahtevnega koncepta. O problematiki njegove zahtevnosti dela pa smo pravzaprav že imeli posvetovanje (v oktobru leta 1991). Danes ga lahko dopolnimo z novimi, zrelejšimi spoznanji, pa tudi z nekaterimi dejstvi.

Velika zahtevnost in celovitost sonaravnega – ekosistemskega ravnanja z gozdom

ter sočasne krepiteve številnih njegovih funkcij bodo, posebno v zasebnih gozdovih, terjali veliko dodatnega znanja in sposobnosti revirnega gozdarja – oblikovalca in usmerjevalca nadaljnje usode in večnamenskega delovanja gozda. Dosedanjim nalogam se bodo pridružile nove; naj omenim nekatere najpomembnejše:

- sočasno uresničevanje oziroma pospeševanje različnih funkcij pri vsakem gozdnogojitvenem ukrepanju (v smislu: revirni gozdar – gospodar celotnega gozdnega ekosistema);

- sočasno opazovanje, zaznavanje in spremljanje razvojnih procesov in zbiranje informacij o njih v moderni informacijski sistem;

- sposobnost komuniciranja z javnostjo;

- ključno: sodelovanje z lastniki gozdov, njihovo izobraževanje in usmerjanje. Zasebni gozdovi bodo namreč popolnoma prevladovali. Težišče dela ne bo več na čisto strokovnem, temveč na drugem – psihosociološkem področju. Ob uspešnosti slednjega pa bo odvisna uspešnost slovenskega sonaravnega gospodarjenja. Pri tem bodo izredno dobrodošle izkušnje fistih re-

* Mag. F. F., dipl. inž. gozd., Ministrstvo za kmetijstvo in gozdarstvo, 61000 Ljubljana, Parmova 33, SLO